

Harold Francis Norwood werd op 10 november 1917 geboren in het dorpje Glenavon op de prairie van de Canadese provincie Saskatchewan, ongeveer 100 km ten oosten van de hoofdstad Regina.

Harolds vader, Walter Norwood (1889–1967), werd in Engeland geboren en emigreerde in 1910 naar Canada, waar hij aanvankelijk bij een broer in Manitoba woonde. Harolds moeder, Lavinia Mary Ashby (1885–1948), werd eveneens in Engeland geboren en emigreerde in 1912. Harolds ouders trouwden in 1914 en kregen vier kinderen: Elsie, Cecil (†1916), Eric en Harold. Het gezin behoorde tot de Anglicaanse Kerk.

Harolds vader werkte bij verschillende spoorwegmaatschappijen. Hij begon zijn loopbaan waarschijnlijk bij de aanleg van het *Glenavon Subdivision* traject van Regina naar Kipling, Saskatchewan. Later ging hij bij een onderhoudsploeg werken. Eind jaren dertig verhuisde het gezin Norwood naar Regina en ging wonen in een huis op loopafstand van het spoorwegemplacement van de stad.

Harold ging naar de dorpsschool in Glenavon. Hij verliet de school in 1932 tijdens het achtste leerjaar.

Tijdens de Grote Depressie van de jaren dertig was het lastig werk te vinden. Harold werkte een jaar als boerenknecht en vijf jaar als vrachtwagenchauffeur. Daarna kwam hij terecht in Vancouver, British Columbia, waar hij werkte als assistent-loodgieter bij Leek & Co, een groot technisch installatie-bedrijf. Op 24 oktober 1942 trouwde hij met Agnes Irene Cook uit Regina. In april 1943 vertrokken Agnes en Harold naar Regina, waar Agnes ging wonen bij haar schoonouders en Harold zich als vrijwilliger meldde bij het Canadese leger.

Harold was al eerder in militaire dienst geweest. In 1940 was hij opgeroepen onder de *National Resources Mobilization Act*. Hij diende toen een maand bij de Royal Rifles of Regina, waar hij een basistraining volgde.

Op 19 april 1943 werd Harold medisch gekeurd; dezelfde dag trad hij officieel in dienst. Uit het onderzoek bleek dat hij in goede gezondheid verkeerde, maar hij had een indirecte liesbreuk waaraan hij geopereerd moest worden. Op 11 mei werd hij opgenomen in het ziekenhuis. Vier weken later werd hij daaruit ontslagen en kreeg vervolgens nog zes weken ziekteverlof om geheel te herstellen.

In augustus 1943 begon Harold aan een opleidingsperiode in Canada. Na het afronden van de basistraining in Prince Albert, Saskatchewan, vertrok hij naar Aldershot, Nova Scotia, voor een infanterietraining met als specialisatie het gebruik van machinegeweren. In Aldershot volgde hij ook vier weken een opleiding voor onderofficier, maar deze kreeg geen vervolg — hij beschikte over genoeg kwaliteiten maar had nog niet genoeg zelfvertrouwen. Daarna volgde hij opleidingen in Camp Borden, Woodstock en London, alle in Ontario. Op 17 mei 1944 haalde hij een diploma op het hoogste niveau (groep 'C') als *Driver Mechanic Carrier* — een bestuurder van transportvoertuigen (*carriers*), die in staat is reparaties aan zijn voertuig uit te voeren.

Op 26 juni 1944 vertrok Harold vanuit Canada naar Engeland, waar hij een week later arriveerde. Hij werd ingedeeld bij de *No 6. Canadian Infantry Reinforcement Unit* in Aldershot, Hampshire, waar hij verder getraind werd voor zijn inzet op het vasteland van Europa. Op 16 oktober vertrok Harold per boot naar Frankrijk, maar het duurde nog tot 10 januari 1945 voor hij zich voegde bij het *Toronto Scottish Regiment (MG)*. Het regiment ondersteunde de 2e Canadese Infanteriedivisie met (middel)zware machinegeweren en zware mortieren. De *Toronto Scottish* werden naar behoefte ingezet bij de negen infanterieregimenten van de 2e Infanteriedivisie.

*België, 1944.
Soldaten van het Toronto Scottish
Regiment in een carrier met een
machinegeweer.*

*Bron: Library and Archives Canada,
PA-177653.*

Foto: Kenn Bell.

De 2e Infanteriedivisie overwinterde bij Nijmegen. Na operatie Market Garden was daar een statisch front ontstaan, met een uitstulping in Duits gebied — de *Nijmegen salient*. Op 8 februari 1945 begon het Rijnlandoffensief, dat tot doel had de westelijke oever van de Rijn ten noorden van het Ruhrgebied te veroveren. Op 17 februari werd de 2e Infanteriedivisie ingezet aan het front en leverde zware gevechten tot Xanten op 11 maart veroverd was. Het Canadese leger leed zware verliezen tijdens het Rijnlandoffensief. Twaalf soldaten van Harold's regiment, de Toronto Scottish, kwamen om het leven.

Na een rustpauze in het Reichswald trok de 2e Infanteriedivisie eind maart de Rijn over bij Rees. Een snelle opmars naar Noord-Nederland begon. Op 13 april, nadat Assen bevrijd was, trok de divisie op naar Groningen. In de namiddag van die dag begon de Slag om Groningen, die tot 16 april zou duren.

Op 15 april stond de B-compagnie van de Toronto Scottish — bestaande uit het 5e, 6e en 7e peloton — onder bevel van de 6e Infanteriebrigade, die Groningen uit het zuiden aanviel. Om 18 uur wachtte het 6e peloton op orders aan de zuidkant van Helpman op de Verlengde Hereweg, ongeveer waar het Espad op de weg uitkomt. Ze werden gewaarschuwd dat het 5e peloton in dat gebied eerder onder vuur was genomen door sluipschutters. De soldaten kregen opdracht hun geweren te laden.

Harold was de bestuurder van een *Bren Gun Carrier*. Hij stond in het voertuig. Achter de carrier stond een soldaat die begin april bij de Toronto Scottish was gearriveerd als versterking. De soldaat haalde na het laden van zijn geweer de trekker over, in de veronderstelling dat het wapen half gespannen was. De kogel die hij afvuurde raakte Harold in de linkerbil en verliet zijn lichaam via zijn buik. Harold verloor veel bloed. Hij werd onmiddellijk verbonden, kreeg morfine toegediend en werd naar de eerstehulp post van het regiment Fusiliers Mont-Royal gebracht. Daar aangekomen was hij echter al overleden.

Op 16 april onderzocht een medisch officier zijn lichaam en stelde een officieel overlijdensrapport op. De dag daarna vond er een onderzoek plaats naar de gebeurtenissen die tot zijn dood hadden geleid. Daarbij werden vier getuigen onder ede verhoord. De conclusie van het onderzoek was dat Harold in dienst was en dat hij door een ongeluk om het leven was gekomen. De soldaat die het dodelijke schot had gelost, werd later voor de krijgsraad gebracht en vrijgesproken. Op 19 april werd Harold begraven in Eelderwolde, enkele kilometers ten zuidwesten van Groningen.

NO. L. 105767	Rank Private	Name NORWOOD, Harold Francis
	(M.G.)	
Unit Toronto Scottish Regt	Date of death	15th April, 1945.
Died at	Holland	
Cause	Died of ACCIDENTAL INJURIES.	
	wounds received in action.	
Death occurred on strength of Forces H.Q.	405-N-2768	
N/K	Mrs. Agnes I. Norwood,	Relationship Widow
Address	203 Edward 455 Forget Street, Regina, Saskatchewan.	
Remains buried in	Cdn. Mil. Cem. Eelderwolde, Holland	Cemetery
	MR 202100 (Auth. 54-27-88-2 Vol. 15	
	Dated 25/6/45.)	Grave 1
Grave location		row 2 p 1

CHK

OVER-

Na het overlijden kreeg Harolds familie elkaar tegensprekende berichten. Eerst een telegram dat hij op 16 april was overleden aan verwondingen opgelopen in actie tegen de vijand. Daarna een brief dat hij op 15 april was overleden door

een ongeval. Tenslotte een brief van zijn commandant dat hij op 15 april dodelijk gewond was in actie tegen de vijand.

Op 25 juni schreef Harolds moeder het *Records Office*, een administratieve eenheid van het Canadese militaire hoofdkwartier in Ottawa. Ze wilde graag weten wat er nu echt gebeurd was. "Zolang ik dat niet weet, heb ik het gevoel dat ik nooit echt rust zal vinden. Help me alstublieft als u dat op enigerlei wijze kunt." Daarop werd vanuit Canada navraag gedaan bij de Toronto Scottish. Op 17 juli kreeg ze antwoord:

"Er werd een gerechtelijk onderzoek ingesteld naar de dood door een ongeval van soldaat L.105767 Harold Francis Norwood, waarbij zijn overlijdensdatum werd vastgesteld op 15 april 1945. Het ongeval vond plaats om 15 uur *[sic]* op 15 april en hij overleed kort nadat hij diezelfde dag was overgebracht naar de 10e Canadian Field Ambulance. Dit werd gerapporteerd als een dood door een ongeval, wat correct was. De commandant vond het echter bij het schrijven van de condoleancebrief het beste om het ongeval niet te vermelden en te laten aannemen dat de dood plaatsvond in de strijd tegen de vijand, wat in alle opzichten ook zo was."

De vraag — wat er nu *echt* was gebeurd — was daarmee niet beantwoord.

In 1946 werd Harold herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij rust in graf 03.H.03. De inscriptie op zijn grafsteen, zonder embleem, luidt "TILL WE MEET AGAIN." Dezelfde tekst staat op zowel de grafsteen van zijn moeder als op de grafsteen van zijn vader op Regina Cemetery.

Na zijn overlijden kreeg Harold Norwood de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star*, de *France and Germany Star*, de *War Medal 1939-1945* en de *Canadian Volunteer Service Medal with Clasp*.

In 1958 werd een meer in het noorden van Saskatchewan naar Harold genoemd: Norwood Lake.

Na de oorlog hertrouwde Harolds weduwe Agnes met Sid Hildred (†1960) en Jim Moore (†2011). Ze overleed in 2018 op 95-jarige leeftijd in Regina.

